

צהלה בירושלים

מיצעד צנוע, ללא אפחעות, ריתק רבע מיליון צופים צוהלים ונלהבים מכנפי הארץ

יכול לסרב, הוא יורד לרחוב.

★ ★ ★

09:00: מסלול המצעד

ה תנועה במסלול נפסקת, אין מעבר כעוד שש שעות. מעל גג החלל ילד משוער מם לשפוך מים על הצופים הראשונים שבאו לתפוס מקום. „גברת זילברשטוקן, תגידי לבן שלך שיפסיק לשפוך מים, או שאני עולה ועושה ממנו ששליקו“ הילד צוחק בהנאה, האם רודפת אחריו. לפתע הוא צץ בחלון אחר, שופך שוב מים: „הי חבר, בוא נראה איך עושים ששליקו“

★ ★ ★

10:00: מסלול המצעד

כ סאות, ספות, ארגונים, קרשים וח' כ ביות. הכל נגרר החוצה. כעל קיוסק

צעיר רוקד בהתלהבות. יוכבד לוי בת ה-18 אינה מכירה את סמל חיל הים, חברה לריקוד. היא הגיעה לירושלים רק בתחילת הערב. באה לראות את אחיה, טירון בחיל הים הצועד במצעד הגדול. מכוננית נקיון של העיריה עוברת ברחוב. אין לה שום סנטימנטים: היא מנקה את הרחובות לקראת המצעד, עוברת ליד הרוק' דים ושוטפת גם אותם בסילון מים קרים. המעגל מתפור. אי אפשר לרקוד רטובים. יוכבד לוי הולכת לישון אצל דודתה. „מגור חך לרקוד טנגו בבוקר, אבל זה היה טוב.“ היא מאחלת בוקר טוב לאיש הים הרטוב.

★ ★ ★

07:00: גן העיר.

א זכרם פיתון קם משנתו, רוחץ את ידיו בממטרות הגן. „במושב שלי הייתי

לישון עליו, אך הכל היה תפוס. הוא ירד העירה, רקד, שר ובא שנית. אולי יצליח עכשיו למצוא מקום לישון? אך הספסלים עדיין תפוסים. למשה אין כבר כוח. הוא מהסס רגע, אזור עוז, וניגש לזוג צעיר שהיה חבוק על ספסל. „בחייכם, אולי תתנו ללכת לישון“, הוא מתחנן. הווג מפנה את המקום.

★ ★ ★

03:55: רחוב בן יהודה

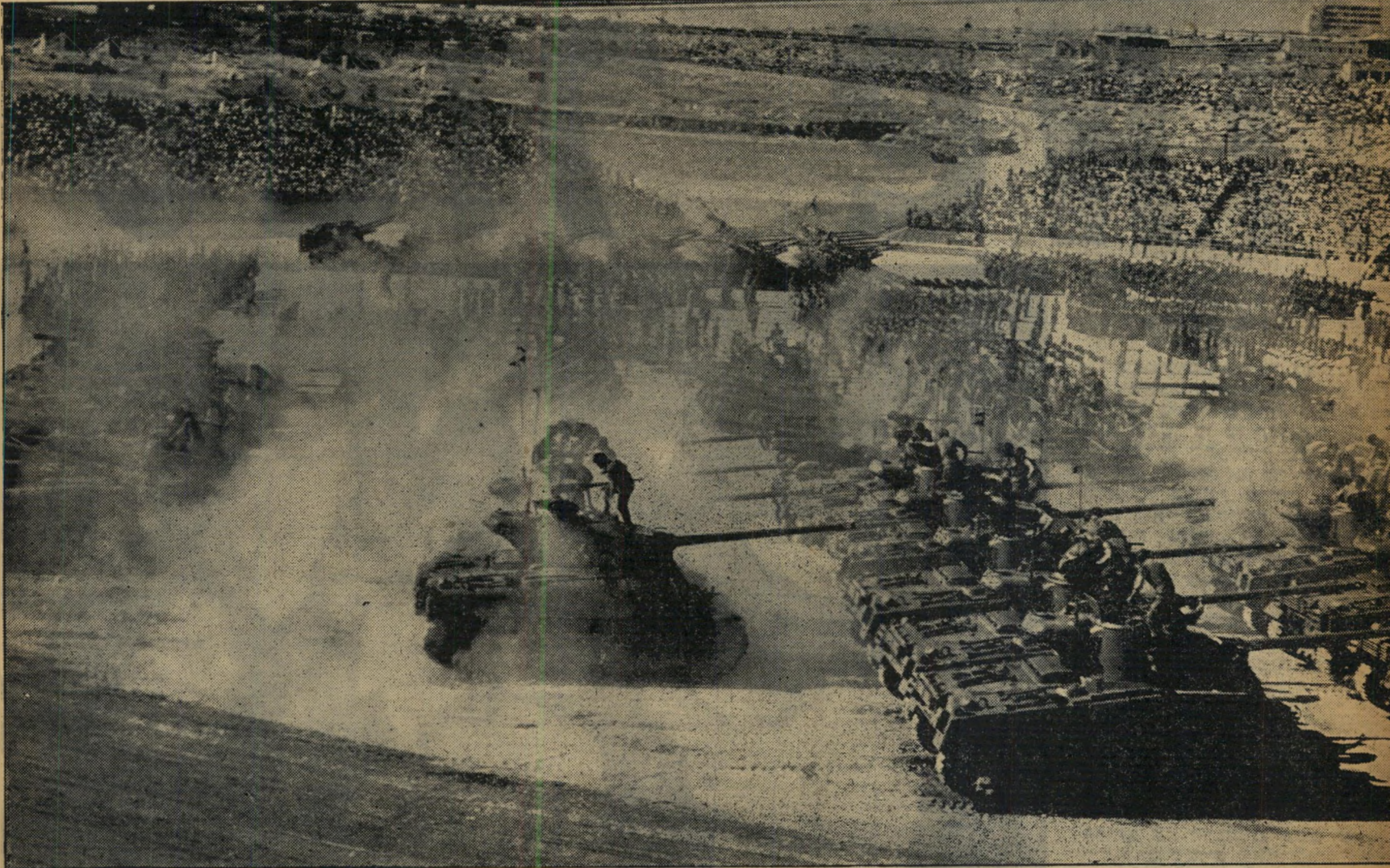
מ ער קפה פינת נחום צורה רמקול מר סיקה לריקודים. מעגל ענקי של רקדנים, שאין להם היכן ללון, מסתובב בחד-גוניות משעממת. שני גברים עושים פוזות בריקוד רוקנרול סוער, הקהל מתפוצץ מצחוק. המנגינה מתחלפת. „בואי נרקוד קצת הלס קיי סרה, קיי זהירע“, מומין סמל חיל הים

ל מרות פיזור המיפגנים והחגיגות על פני כל הארץ, התרכזו בכירה ביום העצמאות רבע מיליון אורחים.

את סיפור היממה הזאת על אי רועיה השונים מתארים כתבי ״הי עולם הזה״ בירושלים:

חצות: רחוב יפו

צ פיפות שיא. הולכים על רגלי אחרים. עשרות זורמים מקרית האוניברסיטה, בה נערך זבח כבש, אל מרכזי הבידור. על מרפסת בית-הזקנים עומד משה חזניצה. לפני עשר דקות כובו אורות הבית, אך חזניצה לא יכול היה להיירדם. במשך כל היום ענד על דש מעילו את שש המדליות שהוענקו לו בצבא הרוסי. עכשיו הצמידן לפיזימה. הזקן בן ה-80 אינו מתלהב ממצעד הצבא, שערך חזרה ביום הקודם. „אצלנו

ברחוב יפו העמיד כמה ארגונים על המדרכה, השכיר את המקומות לצופים. חצי לירה ארגו. את המקום האחרון מכר זה עתה. בשלוש לירות.

בכל פינה פנויה צצה סוכה למשקאות. כל גוזל כשר. האחרון חם ויבש, הגרונות ניחרים. הסימטה מאחורי קולנוע ציון הפכה מעין מונטה-קארלו ועירה. גלגלי הרולטה מסתובבים במרץ. „הגרלה, מי רוצה? עוד שלושה מספרים! עוד מספר אחד ואני מת-חילו“ שוטרים מסתובבים ליד דוכני ההג' רלות, אך אינם מפריעים. אחד אפילו קמה מספר. הוא זכה בבקבוק יין.

★ ★ ★

11:00: מפקדת המצעד

ה טלפונים אינם חדרים לצלצל. ה' אדם העמוס ביותר במפקדה הוא אלוף-משנה מתתיהו פלד, מפקד מחוז ירושלים. הגבר המוצק אינו מסיק להתרוצץ.

עכשיו כבר הולך לעבוד, הוא מעיר לשכנו, והולך לתפוס מקום למצעד.

★ ★ ★

08:00: בית ההסתדרות הישן

ע יורד רגע יעשו לו משפט לינץ!״ השומר הזקן מנסה להדוף את זרם האנשים, המבקש לפרוץ פנימה בכוח, לצי לות על הגג. „יש חוטי חשמל על הגג, זה מסוכן, אפשר למות“, מתחנן הזקן. איש אינו מקשיב. השומר נוסל שרשרת בר-זל, מכה על ידיהם של המתפרצים. רק או נפסקת ההתפרצות. השומר סוגר את שערי הבניין על מנעול.

משה צדוק, לבוש בהידור רב, אינו מחתר. על צינורות הביוב טיפס לגג, כמעט ונפל. לפתע נשאר תלוי באויר. עשרות צעירים עומדים על הכביש, מוכנים לתפוסו. אך צדוק ניצל. השומר תופס אותו מל-מעלה, מעלה אותו לגג. ואחרי שהציל את חייו, ביקש ממנו שוב לרדת. צדוק אינו

חיילת נחל ביישנית. „לא כל כך רע, מי בכלל אני רוקדת רק צירקסיה כפולה, מי שיבה החיילת ומסתלקת.“

★ ★ ★

04:30: באר אורינט

צ צחק חתומה מומין בקבוק יין אדום עתיק, לוגם אותו בשתי לגימות ארו-כות ונרדם על השולחן. „אדוני, בבקשה לשלם, אנחנו כבר סוגרים.“ חתומה עונה בכעס: „אני משלם רק בבוקר. אחרי ש-אגמור לישון.“ למלצר אין פנאי לחוש-הומור. הוא כבר עובד יומיים בלי שינה. „אתה משלם, או שאני מביא משטרה!“ חתומה איבד את חושי-ההומור.

★ ★ ★

05:10: רחוב בן יהודה

ה מקום היחיד בו מרגישים עוד את היום העצמאות הוא פינת נחום. הטנגו, לאור השחר העולה, סנטימנטלי מאד. זוג

ברוסיה, היו הולכים במצעד בטורים של 40 חיילים. כאן הולכים תשעה-תשעה. גם כן חוכמה...״

★ ★ ★

01:00: כיכר ציון

א יזה חוצפה! עושים מכל המדינה הקטנה שלנו קברט אחד גדול, מת-כעסת חיה גורן, לידת ירושלים בת ה-18. חיה אינה מבינה איך אפשר לרקוד ריקודים סאלוניים בחג הלאומי. הגננת חניכת השומר הצעיר חשבה שכל התגיגות יהיו בעלות אופי שונה. „יש תיירים ואנשי חוץ, ואפשר לנצל את זה לגדוניה הגונה. אבל ככה?״ הגדוניה לא הלכה לאיבוד. תוך רבע שעה התלכשה חיה על צעיר תל-אביבי, והשניים הלכו לרקוד ריקודים עממיים לא בכיכר הראשית.

★ ★ ★

03:00: גן העיר.

מ שה צייקך חזר מסיבוב שני. הוא היה מה לפני שעתים, חיפש ספסל כדי